ד. המשים בפיו דבר לרפואה, ונזדמן לו לברך, צריך לפולטו אפילו שאינו מונח תוך חומת השיניים במקום מושב הלשון, אלא בין השנים לבשר הפנים, שאינו מעכב כל כך הדיבור, מכל מקום ימלא פי בעינן וליכא. [פתה"ד סי' קעב אות ב]

וכן יש להזהיר האומרים ברכת התפילין בעוד בפיהם אחוז שפת החלוק. [חסד לאלפים, הו"ד בכה"ח פלאג"י סי' כג אות כ]

ה. המברך צריך לברך מלא פומיה ולא לגמגם. [אשכול הו"ד במשנ"ב ס"ק ז]

ו. אם יש בפיו ריבוי של רוק נכון שיבלענו קודם שיברך. [ראה אשל אברהם בוטשאטש]. ומכל מקום מותר לברך כאשר מונחות בפיו השיניים התותבות, ואין בזה כל חשש משום ימלא פי תהלתך. [ילקו"י עמ' קס]

טעה וברך על דבר איסור

ז. מי שאכל בשר ובתוך שש שעות מאכילת הבשר טעה וברך ברכת הנהנין על מאכלי חלב, יטעם מעט, כדי שלא תהיה ברכתו ברכה לבטלה. והוא הדין במי שטעה וברך על בשר אחר ראש חודש אב, או שטעה וברך על מאכל או משקה בתעניות צבור (חוץ מיום הכפורים), או במוצאי שבת ויום

Day 40

Reciting blessing with an empty mouth

4) If someone inserts an object into his mouth for medicinal purposes, he must remove it whenever he wishes to recite a blessing. It does not matter whether the item is placed inside one's palate or if it is between his teeth and gums. In either case, he must remove it to recite a blessing although he is perfectly capable of speaking with the item inside his mouth. Likewise, anyone who has adopted the practice of holding his sleeve in his teeth while he recites the blessing on his tefillin must desist from that practice. The halakha does not permit it.

Enunciating words of blessings

5) When reciting a blessing, one must enunciate each word. It is forbidden to recite it in a lazy slur.

Dentures

6) If someone has saliva in his mouth, it is best that he swallow it before reciting a blessing. Nevertheless, it is permissible to recite a blessing while wearing dentures. This does not detract from the concept of filling one's mouth with God's praise.

If Someone Recites a Blessing On Something Forbidden

Recited a blessing when food was forbidden

7) If someone recited a blessing to eat a dairy food and suddenly realized that less than six hours have passed since the last time he ate meat, he should eat a tiny amount of the dairy food so that he will not be guilty of reciting a blessing in vain. Likewise, if someone recited a blessing to eat meat and suddenly realized that it is during the "Nine Days" when the custom is to abstain from meat, he should eat a tiny amount of the meat for the same reason. The same rule applies if someone recited a

טוב קודם שהבדיל, בכל אלה יטעם מעט כדי שלא תהיה ברכתו ברכה לבטלה. וכן אם קיבל עליו תענית שלא בלשון נדר.

אבל אם טעה ובירך על מאכלות אסורות, כמו נבילה וטריפה וכדומה, אפילו באיסורי דרבנן, לא יטעם כלל, ויאמר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". וכן אם קיבל עליו תענית בלשון "נדר" ושכח ובירך על איזה מאכל לא יטעם ויאמר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". [ביי"א ח"ב חיו"ד סי' ה, יחוי"ד ח"ד סי' מא, הליכו"ע ח"ז עמ' ל, ילקו"י עמ' קס]

blessing over some food or beverage and suddenly realized that today is one of the five national fast days (other than Yom Kippur), or if it is Saturday night and he suddenly realizes that he has not yet recited *havdala*. He should taste a tiny bit so that he will not be guilty of reciting a blessing in vain. This rule applies as well to someone who recited a blessing over a food or a beverage and then realized that he had accepted upon himself to fast that day, as long as he did not accept the fast as a *neder*.

In all these cases, there is nothing wrong with the food one chose to eat; the problem is that one must not eat at this time or during this day. Also, in all these cases the restriction against eating is an institution of our Sages, not a Torah law. Therefore, the blessing is considered a valid blessing and one must taste a bit to prevent it from becoming a blessing recited in vain.

Recited blessing over nonkosher food

If someone recited a blessing over a food and then realized that it is not kosher (*terefa* or *nevela*), whether it is because of Torah law or because of our Sages' institution, he must not taste it at all. The blessing is not valid whatsoever in this case. Likewise, if someone recited a blessing to eat something and then realized that today is Yom Kippur, he may not taste it at all since the Torah prohibits eating on that day. In these cases, he must recite the verse of בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד to atone for having recited a blessing in vain.

Likewise, if someone accepts upon himself, with the force of a *neder*, to fast one day, he is prohibited by the Torah to eat on that day since he must honor his *neder*. If he mistakenly recited a blessing over a food on that day, he may not taste the food. Instead he must recite the verse of בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד to atone for having recited a blessing in vain.